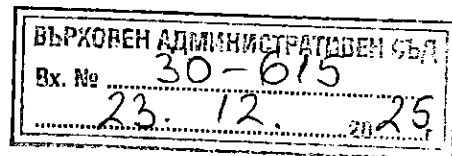

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ДО
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ
ОТ КОЛЕГИИТЕ ВЪВ ВЪРХОВНИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ИСКАНЕ

ОТ

**изпълняващия функциите председател на Върховния
административен съд**

ОТНОСНО: Приемане на тълкувателно решение от
Общото събрание на съдиите от колегите на Върховния
административен съд по следния въпрос:

**„Отстранена ли е нередовността на жалбата, ако
дължимата държавна такса е заплатена в указания от съда
законоустановен в АПК срок, но платежният документ е
представен извън този срок?“**

Правно основание: чл. 125 и чл. 126, т. 1 във връзка с чл.
124, ал. 1, т. 5 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Във връзка с постъпил в Звеното за анализи и тълкувателна дейност (ЗАТД) на Върховния административен съд (ВАС) сигнал от председателя на Пето отделение на ВАС се установи наличие на противоречива съдебна практика по въпроса следва ли да се счита за отстранена нередовност на подадена жалба, в случаите, когато документът за внесена такса по сметка на съда е представен извън указания 7-дневен срок.

Според първото становище се приема, че заплащането на държавна такса извън указания от съда 7-дневния срок следва да се счита за отстранена нередовност на жалбата, независимо от обстоятелството, че документът за внесена такава по сметка на съда е представен извън указания 7-дневен срок. Аргументите на съдебните състави, възприемащи тази, могат да бъдат обобщени по следния начин:

Приема се, че след като е налице основание по чл. 77 от ГПК за заплащане на държавната такса дори в края на процеса, съдебното производство е допустимо, дори да не е представен документ, удостоверяващ плащането на държавната такса. Затова указанията и срокът за тяхното изпълнение не би трябвало да имат решаващо значение относно упражняването на правото да бъде сезиран съда. Срокът за изпълнение на указанията не е преклузивен, защото с изтичането му не се погасява правото на иск/жалба, доколкото е допустимо продължаването му по реда на чл. 63 от ГПК. Дължимостта на държавна такса не е определяща за възникване на правото на иск/жалба. Държавната такса остава в бюджета, но съдът прекратява делото, защото не са представени доказателства за внасянето ѝ в срок, което е алогичен резултат и нетърпим от гледна точка на

справедливостта. Посочено е, че е налице формален подход към прилагането на чл. 213а, ал. 1 АПК, което има за последица отказ от правосъдие.

В този смисъл са следните съдебни актове:

Определение № 12699 от 14.12.2021 год. по адм.д.№ 11748/2021 г. по описа на ВАС, Определение № 10398 от 14.10.2021 год. адм.д. 9807/2021 г. по описа на ВАС; Определение № 5308 от 01.06.2022 год. по адм. д. 3993/2022 г., по описа на ВАС.

Според второто становище неспазването на 7-дневния срок за точно изпълнение на указанията на съда за внасяне на държавна такса и представяне на платежен документ в съда в същия срок е основание за оставяне на жалбата без разглеждане. Аргументите на съдебните състави, възприемащи тази, могат да бъдат обобщени по следния начин:

Срокът е законово определен, пропускането му означава бездействие на страна. Ответната страна има обоснованото правно очакване при спазване на принципа на законност и равнопоставеност по чл. 8 от АПК делото да бъде прекратено от съда.

Невнасянето на държавна такса е процесуален пропуск по смисъла на правната теория /виж „Българско гражданско процесуално право“, Сиела 2000 г./. Принципно процесуалните срокове са преклузивни, погасяват правото да се извърши валидно пропуснатото действие, след изтичане на срока то не може да бъде извършено валидно, ако бъде извършено е недопустимо и не поражда изгодната за страната последица от пропуснатото действие и съдът е длъжен да

не го взема предвид /стр.253/.

След като законът изисква представяне на документ за внесена държавна такса като изискване за редовност на касационната жалба по чл. 213, т. 3 от АПК, непредставянето в указания срок означава пропускане да се поправят порочни процесуални действия. Съдът е овластен и задължен /стр.253/ да остави жалбата без движение по чл.213, ал.1 от АПК/преди чл. 213б, ал.2 от АПК/, да укаже отстраняване на нередовност в 7-дневен срок от получаването, а при неизпълнение на указанията и непредставяне на документ за внесена държавна такса в 7-дневния срок да върне жалбата. Редовна е онази жалба, към която се прилага документ за внесена държавна такса. Затова фактическото внасяне, без представяне на документ за плащане, не означава изпълнение на указания относно отстраняване на нередовност. Подходът не е формалистичен, защото неизгодната правна последица е резултат от неизпълнение на процесуално задължение на страната.

В този смисъл са следните съдебни актове:

Определение № 3744 от 19.04.2022 по адм.д. №2901/2022 г. по описа на ВАС;, Определение № 14447 от 29.10.2019 по адм. д. № 10215/ 2019 г., Определение № 663 от 20.01.2023 по адм. д.адм.д.№10994/22 по описа на ВАС.

Гореизложената противоречива практика обосновава нуждата от приемане на тълкувателно решение от общото събрание на съдиите от колегиите на ВАС по посочения в искането въпрос.

Отчитайки, че поставеният в искането въпрос касае всички съдии от системата на административните съдилища, намирам, че искането

за приемане на тълкувателно решение следва да бъде отправено до Общото събрание на съдиите от двете колегии на Върховния административен съд в съответствие с разпоредбата на чл. 124, ал. 1, т. 5 ЗСВ.

По изложените съображения и на основание чл. 125, във връзка с чл. 124, ал. 1, предложение първо, т. 5 ЗСВ Ви сезирам със следното

И С К А Н Е :

Общото събрание на съдиите от колегиите на Върховния административен съд да приеме тълкувателно решение по следния въпрос:

„Отстранена ли е нередовността на жалбата, ако дължимата държавна такса е заплатена в указания от съда законоустановен в АПК срок, но платежният документ е представен извън този срок?“

**МАРИНИКА ЧЕРНЕВА,
И.Ф. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
Съгласно решение по т. 6 от протокол
№ 27 от 14 октомври 2025 г. на СК на
ВСС**

